

РАДЯНСЬКИЙ народ успішно працює над здійсненням рішень XXIV з'їзду КПРС. Всюди розгортається боротьба за дострокове виконання планів п'ятирічки.

Нещодавно Центральний Комітет КПРС прийняв Постанову «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання». В цьому важливому партійному документі наголошується, що змагання на всіх етапах соціалістичного і комуністичного будівництва було і залишається могутнім засобом розвитку творчої ініціативи мас, формування соціалістичного

ЗМАГАННЮ — ЕНТУЗІАЗМ, ТВОРЧІСТЬ, ПОШУК

колективізму, ефективним методом піднесення продуктивних сил, комуністичного виховання радянських людей.

В Постанові підкреслюється важливе завдання комсомолу — разом з профспілками залучати до змагання, руху за комуністичне ставлення до праці широкі маси молоді, і, перш за все, комсомольців, підвищувати творчу активність юнаків і дівчат, виховувати в них любов до праці.

Молоді трудівники Кіровоградщини беруть активну участь у всенародному змаганні за вітлення в життя величезних накреслень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України під девізом «П'ятирічка — удерний труд, майстерність і пошук молодих!».

Значних трудових успіхів у змаганні добились члени комсомольсько-молодіжної колони локомотивного депо станції Помічна, якою керує молодий комуніст, делегат XXIV з'їзду КПРС Володимир Крохмаль.

Серед правофлангових змагання — і молоді залізничники локомотивного депо станції Знам'янка. Комітет комсомолу депо дбає про урізноманітнення форм змагання, про виробниче навчання молодих робітників. Змагання, як правило, очолюють молоді комуністи і комсомольці. Так, звання «Кращий молодий робітник» в цьому році вибороли слюсар інструменталь-

ного цеху Володимир Долбієв, машиніст Микола Тимофєєв, помічник машиніста Віктор Хоролєнко.

В дело запроваджені особисті рахунки комуністів, комсомольців і безпартійних. З ініціативи Знам'янського міськкому комсомолу такі рахунки відкрило багато комсомольців і молоді промислових підприємств і колгоспів району.

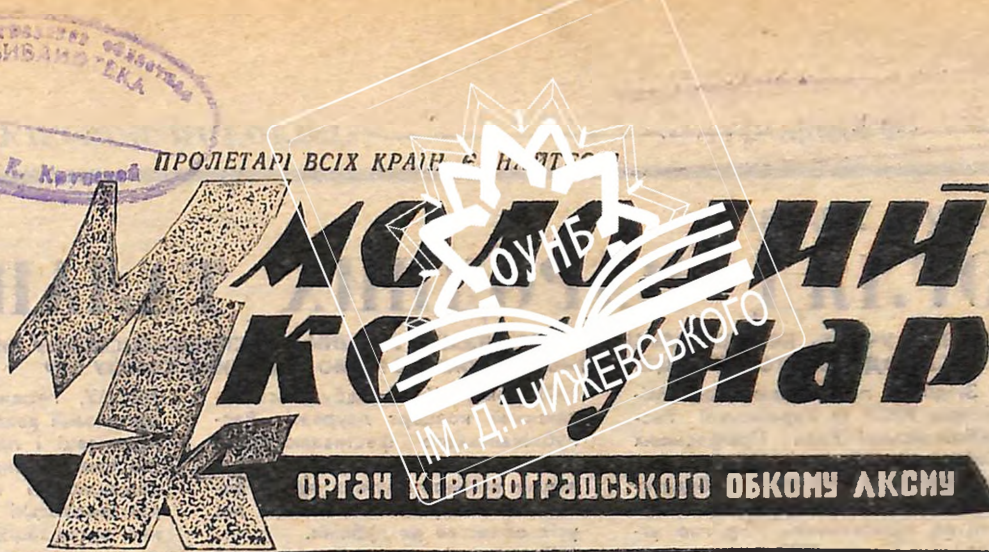
За успіхи в змаганні приходять і заслужена нагорода. Так, перехідний вимпел ЦК ВЛКСМ «Кращому комсомольсько-молодіжному колективу» вручається комсомольсько-молодіжній бригаді слюсарів електромеханічного заводу, яку очолює Борис Кривокінь. Вимпел ЦК ЛКСМУ за успішне виконання соціалістичних зобов'язань одержав комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми колгоспу «1 Травня» Маловисківського району. За вісім місяців молоді доярки наділи в середньому по 2376 кілограмів молока.

Молоді хлібороби області цього року багато попрацювали, щоб виростити і зібрати високий урожай. Дружно, організовано пройшло змагання на живих. Зараз виборюють успіх на ланах буряководи.

Прикладом усвідомлення свого обов'язку, любові до праці, високої майстерності може служити славна перемога Володимира Майданника, тракториста колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, і трактористки Алли Кривенко з колгоспу «Дружба» Вільшанського району на V республіканських змаганнях механізаторів-орачів, які відбулися на Вінничині.

Райкоми, міськкоми ЛКСМУ, комітети первинних організацій зробили і роблять немало для підвищення ефективності соціалістичного змагання молоді. Однак у цій справі в ряді комсомольських організацій, ще мають місце недоліки, зокрема формальний підхід до підведення підсумків змагання, недооцінка ролі моральних стимулів.

Зараз у комсомольських групах бригадних, змінних цехових організацій проходять звіти і вибори. В листопаді-грудні вони відбудуться і в усіх первинних організаціях. На цих зборах треба повести серйозну розмову про змагання, його зміст і форми, про виконання особистих і колективних соціалістичних зобов'язань. «Вище прапор змагання!» — такий порядок денний наших робочих буднів. Усі сили, все вміння, весь порив молодих сердець повинні бути спрямовані до величезної мети — вітлення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

Рік видання XII-й
№ 111 [1435].

ЧЕТВЕР, 16 ВЕРЕСНЯ 1971 р.

Ціна 2 коп.

ПЕРЕМОЖЦІ—З КІРОВОГРАДЩИНИ!

В. МАЙДАННИК.

А. КРИВЕНКО.

НА ВІННИЧИНІ ВІДБУЛИСЬ V РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ЗМАГАННЯ МЕХАНІЗАТОРІВ-ОРАЧІВ

П'ять республіканських змагання орачів проходили на полі Вінницької обласної дослідної станції. Напередодні пройшов сильний дощ. І в день змагання з неба сіялась густа холодна мжичка. Це дещо ускладнювало роботу, але аж ніяк не охолоджувало запалу орачів.

Республіканські змагання вступним словом відкрив заступник міністра сільського

господарства УРСР Микола Михайлович Козирев.

Переможцем серед чоловіків вдруге став тракторист колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Володимир Майданник. Першість серед жінок, і теж вдруге, здобула молода трактористка з колгоспу «Дружба» Вільшанського району Алла Кривенко.

Щиро вітаємо вас, чемпіони!

ОРІЄНТИР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ДІІ

«Дуже важливе завдання комсомолу — разом з профспілками залучати до змагання, руху за комуністичне ставлення до праці широкі маси молоді, і насамперед комсомольців, підвищувати творчу активність юнаків і дівчат, виховувати у них любов до праці...»

(З Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення організації соціалістичного змагання»).

ЛЮБОВ до праці, звитяжної, чесної і творчої — основна риса радянської молоді людини. Ось чому виховання юнаків та дівчат у праці, творчому пошуку — чи не найголовніший напрямок у роботі всіх комітетів комсомолу первинних організацій району. До цього питання систематично звертаємось на засіданнях бюро райкому комсомолу, воно в більшості є предметом обговорення на комсомольських зборах. Трудові здобутки комсомольсько-молодіжних колективів вважаються головним критерієм загальної оцінки комсомольського осередку.

Одна з важливих форм роботи по трудовому вихованню — створення комсомольсько-молодіжних колективів і зокрема такого їх різновиду, як комсомольсько-молодіжні механізовані ланки. В них комсомольці набувають досвіду і знань, вчаться господарювати, поважати працю інших, усвідомлюють силу колективу.

Ще на початку року відбувся пленум райкому комсомолу, на якому комсомольці обговорили ініціативу молодих механізаторів Новомиргородського району про створення комсомольсько-молодіжних механізованих ланок по вирощуванню основних врожаїв кукурудзи. Секретар комсомольської організації першої бригади колгоспу імені Горького Віктор Батрак висловив тоді загальну думку молодих механізаторів: «Чому б нам не помірялись в майстерності вирощування просяних культур з новозмиргородцями та з досвідченими механізаторами нашого району, закріпивши за комсомольсько-

СИЛА МОЛОДОГО КОЛЛЕКТИВУ

молодіжними ланками окремі площі?»

А на районному з'їзді молодих механізаторів розмова про підтримку ініціативи новомиргородців була вже більш конкретною. Комсомольці радились щодо організації роботи ланок, обрали особисті соціалістичні зобов'язання.

Райком комсомолу рекомендував створити комсомольсько-молодіжні механізовані ланки в кожному господарстві. Але, крім рекомендації, наші працівники провели також значну організаторську роботу по створенню ланок.

ЛАНКА справжньою школою виховання стане лише тоді, коли всі її члени розумітимуть свої завдання, коли кожен намагатиметься виправдати довіру старших, проявлятиме в роботі кмітливість і активність, тобто коли колектив триматиметься на ініціативі самих комсомольців.

Найважливішою умовою створення повноцінної ланки є її своєчасне комплектування. На це і націлювали працівники райкому комсомолу секретарі первинних організацій, комсомольських активістів. Адже поспішність або зволікання може привести до того, що ланка розпадеться.

В первинних організаціях до відбору кандидатів у члени

ланок віднеслися серйозно, намагалися укомплектувати ланку так, щоб у ній були і досвідчені механізатори, комуністи. Питання про створення комсомольсько-молодіжних механізованих ланок комітети комсомолу обов'язково погоджували з правлінням кол-

госпів та керівниками господарств. Ланкових обирали на комсомольських зборах, тут же обговорювали їхні кандидатури і затверджували лише авторитетні люди, тих, які проявили себе в громадській роботі, в праці.

Ранком комсомолу не тільки допомагав створити ланки, а й подає повсякденну практичну допомогу, контролює діяльність колективів. Ми подавали, щоб за кожною ланкою був закріплений агітатор, щоб організувати для молодих механізаторів цікаве дозвілля, хороше побутове обслуговування. Комсомольсько-молодіжні механізовані ланки є в кожному господарстві. В колгоспі «Дружба» їх чотири, в колгоспах «Іскра», «Правда», «Зоря комунізму» — по дві. Всього ж в районі 30 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок, в них працюють 140 механізаторів.

Комсомольські ниви не мали. На 1800 гектарах молоді хлібороби засіяли кукурудзу на силос, на 2000 — на зерно, на 1240 гектарах вирощують буряки, на 720 — соняшник. Не обійшлося і без прикормів. Дехто скептично поставився до ініціативи комсомольців. Але вже в травні комсомольські ниви мали такий вигляд, що повернули скептиків в ряди прихильників почину.

ВТОМУ, що комсомольсько-молодіжна механізована ланка — добрий виховний осередок, переконалися вже в перші дні роботи. Голова колгоспу «Іскра» Анатолій Андрійович Васильєвський порадив членам комітету комсомолу включити в склад механізованої ланки Миколу Гнатюка, який допускав деякі порушення трудової дисципліни, не проявляв активності в громадській роботі. Спільна праця з комсомольцями позитивно вплинула на Миколу. Він почав працювати не гірше від інших, щодня виконував норми.

Комсомольсько-молодіжні ланки допомагають згуртовувати в колектив не тільки членів ланки, а й усіх комсомольців первинної організації. Треба було чути, як стурбовано поговорили на комсомольських зборах ланковий Олександр Кулинич з колгоспу «Правда» про те, що через погану організацію праці доводиться втрачати дорогі години, чекаючи, поки привезуть добрива для підживлення посівів цукрових буряків. Слова молодого механізатора не залишили байдужими комсомольців колгоспу, вони спільними зусиллями допомогли налагодити безперебійне постачання добрив.

Є у нас в районі і особлива комсомольсько-молодіжна ланка в колгоспі імені Пархоменка. Очолює її Василь Дорош. А члени ланки — комсомольський актив райцентру. По домовленості з правлінням колгоспу ось уже третій рік близько сорока чоловік молоді райцентру виїжджає в колгосп на прорірку і перевірку цукрових буряків, доглядає посіви кукурудзи. Комсомольська площа кожного року най-

урожайніша в господарстві.

В День радянської молоді було підбито попередні підсумки роботи комсомольсько-молодіжних механізованих ланок. Передовикам вручили грамоти райкому комсомолу, цінні подарунки, пам'ятні сувеніри. Тоді нагородили Віктора Батрака (колгосп імені Горького), Володимира Шемєндюка (колгосп «Правда»), Івана Родіна з колгоспу імені Кірова, Володимира Бойко з колгоспу «Зоря комунізму», Валерія Жогло з колгоспу імені Котовського.

І хоч передовики не збавили темпів роботи, їх уже сьогодні наздогнали інші механізатори. Соціалістичне змагання вступило у вирішальну фазу, вже зараз можна сказати, що комсомольці потрудилися добре і, що така форма роботи, як організація комсомольсько-молодіжних механізованих ланок, виправдала себе.

Нині тваринники району вже закінчують заготовляти силос. В цьому їм велику допомогу подали створені в кожному колгоспі комсомольсько-молодіжні ланки. Не перебільшу, якщо скажемо, що близько 60 процентів силосу заготовили комсомольці.

Площі, на яких вирощували кукурудзу члени ланок, дали високі врожаї — понад 250 центнерів зеленої маси з гектара. Непогані врожаї качанистої зростили комсомольці на зерно.

Переможці змагання молодіжних колективів будуть занесені до Книги трудової слави райкому комсомолу, нагороджені грамотами, цінними подарунками.

На цьому робота не закінчиться. Ми запланували розглянути на засіданні бюро райкому питання про збереження контингенту нинішніх ланок, їх зміцнення та організацію нових ланок.

М. КРАСКОВСЬКИЙ, перший секретар Добровеличківського райкому комсомолу.

В ЦК ЛКСМУ

ОГЛЯД НАРОДНИХ ТАЛАНТІВ

ПРО УЧАСТЬ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ В РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ САМОДІЯЛЬНОГО МИСТЕЦТВА, ПРИСВЯЧЕНОМУ 50-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СОЮЗУ РСР

Згідно з постановою Ради Міністрів УРСР та Української Республіканської Ради Професійних Спілок від 12 липня 1971 року в республіці в 1972 році відбудеться фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР.

Фестиваль проводитиметься за конкурсною системою з усіх видів і жанрів у три тури.

Перший тур — січень-березень 1972 року — на підприємствах, у колгоспах, радгоспах, установах, учбових закладах, у селах.

Другий тур — квітень-травень 1972 року — конкурси за жанрами у районних центрах і містах та заключні концерти переможців.

Третій тур — вересень-листопад 1972 року — конкурси за жанрами в обласних центрах і обласні заключні концерти — творчі звіти з показом по телебаченню.

Напередодні святкування 50-річчя утворення Союзу РСР у грудні

1972 року в Києві відбудеться заключний концерт лауреатів Республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва для участі в якому відбиратимуться кращі колективи і окремі виконавці від усіх областей республіки.

Заключний огляд театральних колективів — переможців Республіканського фестивалю — проводиться у грудні 1972 року в Києві.

Республіканська виставка творів самодіяльного, образотворчого, народного декоративного мистецтва та любителів художньої фотографії відібраних на обласних виставках, влаштовується у листопаді 1972 року в Києві.

Після відбору кращих кінострічок на обласних оглядах у жовтні 1972 року в Києві відбудеться заключний конкурс любительських кінофільмів.

Бюро ЦК ЛКСМУ прийняло постанову, в якій зобов'язало обласні, міські, районні комітети

ЛКСМУ, первинні комсомольські організації взяти активну участь у підготовці і проведенні фестивалю самодіяльного мистецтва. Рекомендовано провести відкриті комсомольські збори у первинних організаціях, наради, семінари комсомольського активу, на яких обговорити питання підготовки до фестивалю, дальшого поліпшення культурно-масової роботи серед молоді, залучення широкого кола юнаків та дівчат до участі в гуртках художньої самодіяльності, створення молодіжних ансамблів, колективів тощо.

Комітети ЛКСМУ зобов'язано посилити роботу по вихованню і закріпленню кадрів культурно-освітніх працівників, направляти молодь на роботу в клуби і Будинки культури, на навчання в спеціальні учбові заклади та курси, всіляко заохочувати кращих культурно-освітніх працівників та активних учасників художньої самодіяльності.

НОВИНИ

НАТЮРМОРТ У НАТУРИ

Моли побуваєш у сортосаді колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району, де трудиться знаменитий садівник України, Герой Соціалістичної Праці Антоніна

Гнатівна Ігнатівна, то ще раз упевнившись у плідності людської праці. Посудіть самі. Літніх сортів яблук тут зібрано вже по 57 центнерів з гектара, з разом із осінніми і зимовими буде по 160 центнерів. Груш літнього дозрівання вирощено по 87 центнерів, а під кінець сезону кожен гектар видасть їх по 200 центнерів. Моли врахувати, що сад займає 170

гектарів, то можна уявити ту кількість вітамінів, які споживають люди, дякуючи садівникам за смачні, соковиті, духмяні плоди. Сонячні грона винограду. Його тут — 24 гектари. Зайдеш у шпалери, що виструнчилися від краю до краю аж до оброну, вдихнеш на повні груди цієї наснаги, і хочеться співати. Крим, та й годі!

Днями Антоніна Гнатівна зі своїми помічниками прибуває на традиційний ярмарок яблук. Чого тільки не наготували господарі саду! Слив, груш, винограду, яблук — одні назви чого варті: «Слава переможцям», «Апорт зимовий», «Ранет Ланзберга»... Вже зараз хочеться відчутти їх смак!

О. БЕРЕЖНИЙ.

Директивами XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки передбачається збудувати в Україні 565—575 мільйонів квадратних метрів житлової площі.

На фото: м. Знамянка. Незабаром в новому кооперативному будинку по вулиці Жовтневої святкуватимуть новосілля 48 щасливих сімей.

Фото М. БІДЕНКА.

ІЗ ЗАКІНЧЕННЯМ літа закінчився і третій трудовий семестр студентів. Роз'їхалися вони по домівках. Приступили до навчання. А на Кіровоградщині, як і в багатьох інших районах країни, залишили добру згадку про себе. Підкріплена вона новими спорудами і об'єктами, які зводив Кіровоградський обласний студентський будівельний загін.

Наш кореспондент зустрівся із командиром обласного штабу будівельних загонів Мироном Гладуном і попросив відповісти на декілька запитань.

Запитання. Чи справилися студенти із зобов'язанням

гугу в колгоспі імені Леніна Долинського району здав в експлуатацію і під монтаж обладнання 13 об'єктів свинофабрики. Студентський будівельний загін «Карпати» (Львівський університет) закінчив будівництво міжколгоспного будинку відпочинку в селі Новий Стародуб Петрівського району.

Одна лише бригада, якою керував Анатолій Непотенко (Кіровоградський педінститут), здала в експлуатацію 14 кілометрів високовольтної лінії електропередач в селі Добрянці Вільшанського району.

Хотілося б відзначити і студентський будівельний

І ДОБРУ ЗГАДКУ ПРО СЕБЕ...

по освоєнню капіталовкладень?

Відповідь. Звичайно. План у нас був півтора мільйона карбованців. А освоїли один мільйон 944 тисячі.

Запитання. Це більше чи менше порівняно з минулим роком?

Відповідь. Більше на 800 тисяч карбованців. Одні лише кіровоградські студенти освоїли 829 тисяч карбованців.

Запитання. З якими труднощами вам довелося зустрітись цього року?

Відповідь. Труднощі ці повторюються, на жаль, щороку. Вони одні й ті ж. Це невідповідність будівельних організацій до прийому студентів. Правда, в цьому році таких було набагато менше. Це — будівельне управління № 2 тресту «Дніпроспецбуд», комунікаційський і петрівський «Міжколгоспбуд». Це з їх вини ми змушені були достроково зняти декілька загонів. До решти ж будівельних організацій ми претензій не маємо.

Запитання. На яких об'єктах трудилися студенти?

Відповідь. Їх багато. Скажу тільки про найбільші. Загін «Лісотехнік» Львівського лісотехнічного інсти-

тагу Кіровоградського будівельного технікуму. Незважаючи на різні перешкоди, він виконав своє завдання — здав в експлуатацію чотири житлові будинки в колгоспі «Заповіт Ілліча» Долинського району.

Добре попрацював і студентський будівельний загін «Алмаз» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Запитання. Студенти не обмежувалися лише виконанням будівельних робіт?

Відповідь. Звичайно. Відповідно до вимог положення «Про студентські будівельні загони» студенти вели велику ідейно-виховну роботу серед населення. Тримали тісний зв'язок із сільськими комсомольськими організаціями.

Запитання. В наступному році студентські будівельні загони знову прийдуть на Кіровоградщину. Як у вас будуть побажання?

Відповідь. Побажання такі, щоб комітети комсомолу вузів і технікумів приступили до формування будівельних загонів не в травні, а в лютому, березні (в крайньому випадку). А ще хотілося б, щоб по можливості, вони зберігли керівний склад студентських будівельних загонів.

МУЗЕЙ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

ПРОПОНУЄ „МОЛОДЬ“

У видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь» вийшли з друку:

Дніпровський А. Їх водила молодість. Повість. 172 стор. 41 коп.

Громадянська війна... З рук у руки переходить українське місто Херсон: французькі інтервенти, кайзерівські гренадери, петлюрівці, денікінці — того тільки не заносило в таврійську столицю. В цьому вирі подій народжувалась, мушкетерська і боролася за молоді країну Рад херсонська комсомолія. Закінчилася війна, але ще шаптають у степах банди, куркулі ховають хліб, зброю — і знову юні більшовики на передньому краї...

Автор повісті — безпосередній учасник буремних подій тих років — цікаво, пристрасно й правдиво розповідає про бойове революційне минуле перших комсомольців.

Виходить українською мовою.

Малугін Ю. Декабристи на Україні. Документальний роман. 374 стор. 78 коп.

Як відомо, таємні товариства, котрі ставили собі за мету повалити царське самодержавство, вже на 1824 рік були засновані майже на всій території європейської частини Російської імперії. Особливо активним на той час були: Північне таємне товариство, Південне, а також Товариство об'єднаних слов'ян.

«Це були дивовижна молодь. Такого кола людей талановитих, чистих, розумних, розумних і самовідданих я не зустрічав...» — писав О. Герцен. — Молоді люди, налякані жахливою деспотією, залишили все і йшли шукати виходу. Вони жертвували всім, до чого прагнули, ішли, — суспільним становищем, багатством, усім, що давало їм традиційне життя».

Роман Юрія Калугіна «Декабристи на Україні» — похвалюю про мушкетерський російський революціонерів, які в січні 1824 року на Україні під Васильковом підняли повстання проти царизму.

Степашко М. П. Дума про тебе. Роман 392 стор. 95 коп. «Дума про тебе» — твір поліфонічний, багатоплановий. У ньому в усіх складності й розмаїтості постає українське Поділля 20—40 років. Тут і болісні відлуння громадянської війни, і суперечливі 30-ті роки, і початок Великої Вітчизняної війни.

Один із героїв твору — Богдан Романович. Непідкупно чесний, щирий, наділений вразливою поетичною вдачею, він мало не стає жертвою підступних наклепів з боку підлих пристосуванців — завуча школи Шинкарука і його дружка — вчителя Пасиневича, колишнього скоропадника.

З юнацьких років Богдан любить Ярину. Чисте почуття, що його носить у серці Богдан і Ярина, витримують усі випробування. Доля зводить закоханих у партизанському лісі.

ЯКОСЬ, переглядаючи старі фотокартки, знайшов одну ще з двадцятих років. Молоді хлопці вишикувалися перед фотоапаратом, дивляться трохи напружено, інші посміхаються. Щось знайоме, на диво знайоме... Ба, та це ж браїлівські комсомольці. Перші комсомольці села. Зараз ці слова забарвлюються якимось легким хвилюванням, майже відчутною на дотик романтикою. А півстоліття тому то був вир, вибухи в старому, вищербленому горщику дачедавна тихого сільського життя. З фотографії уважно дивляться декілька облич. Ніяк не згадаю, коли це знімалися, яким чином потрапило до мене фото. Але ті дані пригадалися яскраво...

Літніми вечорами до кати-читальні в Браїлівці сходилась молодь. Розважались, як усі: Василь Сиренко, визнаний гармоніст села, розтягував свою «хромку», і співали, танцювали до ночі. Можливо, зараз хтось і посміхнеться з гумором, мовляв, щоб у бібліотеці — танці... дивна! Але ж зважте, що йшов не 1971, а 1921 рік. Та і не одними співами та гопакми жила тоді сільська читальня. Це було дійсно дітище революції: дивовижний синтез сільської домівки, клубу та бібліотеки. І

ПЕРШИХ БУЛО СЕМЕРО

між горами злузаного насіння, між відвертими заліццями інколи (і щодалі частіше) йшли розмови про те, як жити далі, що робити, що чути в світі. А то слухали лекторів. І знову ж, на думку скептика 70 років, ті лекції були далекі від досконалості, бо лектори ставали всі, хто ледве вивчився читати та дівав газету. Але брак досвіду роботи з аудиторією чудово компенсувався чеканням майбутніх змін, а недоліки в риторичній — революційним запалом. Тому бесіди про міжнародне становище користувались особливим успіхом і серед молоді і між людьми старшого віку.

Пам'ятаю Івана Куєвду, вже немолодого селянина, який завжди цікавився «Чи буде сьогодні якась лекція?»

Ось так, довгими вечорами, поступово згуртовувалися в селі молодіжний актив. А згодом Гриша Турчан, Михайло Горлаченко, Юхим Орел, Василь Радченко, Іван Москаленко, Панас Бабенко та Григорій Василенко

прибрались до першої комсомольської організації при Браїлівському сільпартосередку.

Це було нелегко — створити комсомольську організацію! Адже батьки знали, що часто вночі комсомольця проводжали прокляття куркулів, а то і куля з обрізу. А інші взагалі не розуміли, що воно таке — комсомолець. Доводилось ходити по домівках та умовляти батьків.

І ось настає радісний день. В хаті-читальні хлопці одержували комсомольські квитки. Юнаки урочисті, одягнувши найкращі свити. Посміхаються. А реакція публіки! Вона дійсно виявила усі настрої тодішнього селянства. Більшість аплодувала, поздоровляла, інші байдуже чекали кінця, а дехто злісно сплюзував: «І чого вони тим безбожникам лягають?»

Ця група мала всі підстави для незадоволення: адже вони були заможними селянами, «хазяями», як поважно себе величали. Куркулі відчували, що з оцими червоними книжечками прийшло на село щось нове, чого слід остерігатись, а то, при нагоді, і

придушити змалечку. І похитували бородами лицемірно: «У дідів-праділів такого не було, а нам навіщо?»

Але час прийшов такий, що тріщала під молодими пагонами кора дідовських звичаїв. І ці декілька хлопців приклали багато зусиль, аби не обертались повсякденно на минуле, аби жити по-новому. Комсомольська організація села стала надійним помічником партосередку та комнезаму, вірною опорою в проведенні нової політики, політики щастя трударів.

Не знаю, де живуть зараз перші комсомольці Браїлівки. Колись, у Велику Вітчизняну війну, зустрічав Михайла Горлаченка, вже генерала, іншого, передавали, керує десь заводом.

Але в одному переконанні: у перших комсомольців Браїлівки не вдалося доля не склалась.

Г. МАЦЮПА,

пенсіонер, колишній секретар партійної організації села Браїлівки Онуфріївського району.

м. Кіровоград.

**ВИПУСК
ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ
РЕСПУБЛІЦІ КУБА**

ЛІТОПИС КУБІНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

ГАВАНА. (Кор. АПН). В приміщенні столичного Національного музею об'єднано мистецтва відкрились нові зали, присвячені кубинському мистецтву. Їх експонати розповідають, як розвивалися на острові живопис, скульптура і графіка з колоніальних часів до наших днів. Тут зібрана багата колекція творів культового мис-

тецтва, створена місцевими майстрами в епоху іспанського панування. Цікаві малюнки і скульптури роботи кубинських селян минулого століття. Вони відображають свавололюбивий дух народу, що боровся проти рабства. Основне місце в експозиції посідають твори сучасних майстрів, що розповідають про будівництво нового жит-

твора тисячі молодих кубинців трудяться на будівництві найбільшого на Кубі комбінату мінеральних добрив, що зводиться в Сьєнфегосі. Скоро вже настане радісний для будівельників час, коли його підприємства випустять першу продукцію. Цього дня нетерпляче чекають не лише юнаки та дівчата, що працюють на будові, але і вся країна. Потреби острова Свободи в добривах великі, причому ростуть вони постійно. Все почалося три роки тому. За путівками Спілки молодих комуністів на пустельний берег Плайя-де-лос-Курас зі-халися юнаки та дівчата з усієї країни. Серед них були випускники учбових закладів, демобілізовані воїни революційних збройних сил, молоді робітники та селяни. Тільки невелика частина їх мала будівельні спеціальності, пройшла добру школу на інших будовах. У більшості ж не було ніякої кваліфікації. У них було тільки по парі рук та бажання будувати таке потрібне країні підприємство.

Вчилися в процесі роботи. На будівництві з'явилися свої муляри, теслярі, зварники, механіки. Вдень практича, увечері — теорія. Майже кожен оволодів двома-трьма спеціальностями. На цій будові набули, наприклад, кваліфікацію молоді кубинці, які в минулому році взяли участь в будівництві меморіального комплексу в Ульяновську до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

За всі три роки на будівництві комбінату не було жодного прориву. Це пояснюється як хорошою організацією праці, так і взаємовиручкою, спаяністю будівельників. Туди, де з'являлась загроза відставання, приходили товариші з інших ділянок. «Не було у нас таких, які б казали: не моя це робота — місити бетон чи розвантажувати балки. У

УДАРНА БУДОВА МОЛОДІ

нас всі працювали як один», — розповідає Рауль Сантана. Він один з небагатьох, у кого вже до будівництва був досвід. Рауль споруджував електростанцію на Маріелі та цементний завод в Сигуані. Може працювати муляром, електриком, інструментальником. 14-літнім підлітком він брав участь у ліквідації контрреволюціонерів в горах Ескамбрія.

На будівництві комбінату, каже Сантана, є сильна парторганізація. Вона разом з організацією Спілки молодих комуністів є засновником усіх передовиків

починають. Ударна робота колективу — це результат роботи комуністів, їх особистого прикладу. 19-річна Сенайда Гарсія була ледве не найменшою, коли прибула на будівництво. Природно, що дівчина не мала ніякої спеціальності. А зараз працює на компресорі, у вільний час набуває ще однієї професії.

Ернестіна Ортіс — помічник оператора. В минулому році вона на деякий час приїхала до чоловіка з Гавани та так і лишилась на будові. «У нас на будівництві створено хороші умови для робітників, — розповідає вона. — Є бібліотека, поліклініка, пральня, різні майстерні. Дитячий садок вже став замалим, потрібен ще один». При комбінаті створено будівельне училище, в якому навчаються хлопчики з усієї Куби. Після закінчення його вони роз'їдуться по всіх провінціях, щоб будувати нові підприємства, комбінати, заводи. Крім професій вони повезуть з собою і той ентузіазм, який ввібрали в себе на будівництві в Сьєнфегосі.

Будівельні роботи на комбінаті наближаються до завершення. На його території метушаться поки що машини й люди. Будівельники докладають всіх зусиль, аби наблизити день, коли новобудова буде здана в експлуатацію. Комбінат на 50 процентів задовольнить сучасні потреби Куби в азотних добривах.

**В. ФЕСЕНКО.
(ТАРС).**

В столиці Куби живе майже 250 тисяч дітей. Про Гавану можна сказати, що місто дихає на повні дитячі груди, бо революція принесла свободу і щастя всім кубинським хлопчикам та дівчаткам. На острові Свободи вважають, що діти — це зародок майбутніх звершень.

Фото з журналу «Куба».

У ЛЮБЛЕНИЙ ЖУРНАЛ

У кубинських дітей є улюблений журнал. Його автори — самі діти, учні початкових класів і дошкільнята провінції Камагуей. «Мій журнал» виходить один раз на три місяці.

Всі матеріали ретельно відбирає «судора» редакційна колегія, що складається з дітей різного віку, в тому числі і тих, хто ще не вчиться. Вони ж пропонують малюнок для обкладинки, редагують кожний номер і здають його до друку. Участь дорослих зведена до мінімуму — вихователі дитячих садків і вчителі молодших класів допомагають лише тим, хто не вміє писати.

Чотири роки тому, коли у відомого дитячого письменника країни Рауля Гонзалеса де Каскорро, автора численних казок і оповідань, виникла ідея створити цей журнал, важко було припустити, що діти так активно працюватимуть над його виданням.

Письменники і його колеги намагалися побудувати журнал так,

щоб збудити в його читачів любов до художньої творчості, мистецтва, самостійного мислення, розвивати і вдосконалювати їхні естетичні нахили.

Вже перші результати перевершили всі сподівання. З різних кінців провінції і країни полетіли в редакцію листи дитячої з своїми віршами і оповіданнями, замітками про життя шкіль, з фото і малюнками. Перший номер журналу відразу завоював серця юних читачів.

З великим нетерпінням чекає дитяча вихода кожного чергового номера. Один знайде в ньому своє оповідання чи вірш, інший порадується успішній однокласниці. Байдужих не буває. Всі без виключення зможуть узнати в улюбленому журналі щось цікаве.

**Е. АЛЕКСЕЄВ,
кореспондент ТАРС.**

Гавана.

КРАСА СЬЕРРА-ДЕ-КУБІТАС

На красу гірської гряди Сьєрра-де-Кубітас у кубинській провінції Камагуей з'їжджаються подивитись туристи з усієї країни. Лісисті хребти змінюються схилами скель. Картина доповнює розкіш на тропічній рослинності — королівські пальми, ліани: сейба і каоба, зарості колючого вічнозеленого чагарника.

Але найбільш варті уваги в горах — це печери. За красою змагаються між собою «Тенеброса» («Похмура») і «Порталес» («Воротар»). Але першість серед печер безспірно утримує «Індіо» («Індієць»). За входом, що приховався в зелені, виникають сталактитові коломи, широкі зали, що змінюють одна одну.

Наші печери славляться не лише красою, розповідає кращий їх знавець, старий селянин Елсодоро Пінто Герра. Він, учасник героїчної революційної боротьби кубинців за свободу своєї батьківщини, добре пам'ятає, як ці печери і гори були надійним укриттям для бійців. Кров багатьох народних героїв, пролита тут, і тамало їх скляло тут свої голови. Імена двох — Беніто Вільялеса і

Амадо Фернандеса, які загинули в бою 17 липня 1958 року, виграшували на табличці. Вона прикріплена на одній з гірських вершин.

ШКОЛА В ГОРАХ

У Баракоа, в тіні струнких красунь — королівських пальм, білють невисокі будиночки, вкриті черепицею: будівля нової школи, що готує техніків по вирощуванню кофейних і какаоових дерев. Ці культури лише в останні роки одержали на Кубі промислове значення. Місцева кава все більше заміняє імпортну. Нині в аудиторіях і лабораторіях школи навчається понад 50 юнаків і дівчат, що приїхали з гірських районів республіки, де незабаром будуть закладатися плантації кави та какао.

Майбутні техніки протягом року стануть вивчати як загальноосвітні предмети, так і спеціальні агротехнічні дисципліни, знання яких необхідне для роботи на плантаціях. Теоретичні знання чергуються з практичними на дослідних ділянках. По закінченні школи і річної практики на кофейно-какаоових плантаціях випускникам надається звання техника-агронома. В недалекому майбутньому кількість учнів в школі зросте до 500 чоловік.

МОЛОДІ КАПІТАНИ

В урочистій обстановці перші курсанти вищого училища риболовецького флоту імені Андреса Гонсалеса Лінес одержали дипломи. Майже сто юнаків віком 20—22 роки стали штурманами, механіками, спеціалістами по радіо і електронному обладнанню, по холодильних установках.

Рибальство в промислових масштабах для Куби — справа нова. Воно виникло в країні з перемогою парадної влади. Раніше лише окремі сміливці, подібно героям Хемінгуея, відражувались виходити далеко від берегів. Нині республіка має в своєму розпорядженні могутній, оснащений сучасним обладнанням флот, що дозволяє рибакам довгі місяці борознити простори Атлантики і Карибського моря.

З допомогою Радянського Союзу поблизу Гавани побудований спеціальний рибний порт, який за своїм оснащенням вважається кращим у Латинській Америці. В риболовецькій і рибопереробній промисловості республіки зайнято понад 30 тисяч чоловік.

**Ю. РОМАНЦОВ,
кореспондент ТАРС.**

Гавана.

САД-ГІГАНТ

Велетенський планат з рожевим апельсином попереджує, що нам час повертати з шосе на путівець. За декілька хвилин потреба у аналітичних знаках зникає, бо по обидва боки дороги за акуратними загородами починаються сади. Виблизують золотом апельсини, жовтіють, як маленькі сонця, грейпфрути, щедра в'язь покриває мангові дерева. Ми на території крупного садового господарства «План Кейба» на південний захід від кубинської столиці. Його угіддя розкинулись на площі 14 тисяч гектарів. Тому вирішили оглянути лише найбільш цікаві ділянки з різними культурами.

І ось ми знову ідемо покритими червоноземом путівцями. Ідемо, неначе коридором з лимонних, апельсинових і кофейних дерев, з цікавістю слухаємо розповідь про господарство.

Сад-гігант було створено всього два з лишном роки тому. Він об'єднав декілька садівницьких господарств, що існували тут раніше. Крім того, йому було передано тисячі гектарів нових земель, 70 процентів з них уже освоєно і близько тисячі гектарів дають урожай. Останній збір приніс 25 тисяч тонн плодів. На решті території — молоді насадження.

Особливість «План Кейба» полягає в тому, що значна частина його площі належить селянам. Перші селяни-одноосібники, які погодилися виключити свої ділянки в колективний сад, стали іраціями агітаторами за його розширення. Виключення ділянок в колективний сад принесло їм велику користь, і зараз в районі господарства залишилось всього декілька селянських сімей, що аперто тримаються за свої наділи. І хоч це утруднює дальше розширення господарства, держава поважає їх волю.

Залишаючи сад, ми помітили між молодими деревами трантор. За нермом сидів юнак шкільного віку. Виявилось, що на території господарства розміщується середня школа. Її учні посидують навчання з роботою в саду. За ними закріплено 536 гектарів, за які вони повністю відповідають. Хлоп'ята поані гордістю від свідомості, що вони працюють посправжньому, як їх батьки.

ТАРС.

Гавана.

В КОЛЕКТИВАХ
ФІЗКУЛЬТУРИНАПРЯМОК—
МАСОВІСТЬ

- ДВІ ТИСЯЧІ ЗНАЧКІВІВ
«МАШИНОБУДІВНИКА»
- МАСОВІСТЬ
І МАЙСТЕРНІСТЬ
- ПОПЕРЕДУ —
НОВІ ВИСОТИ

ЗСТІН Кіровоградського машинобудівного технікуму щороку виходять десятки висококваліфікованих спеціалістів. Більшість з них і хороші спортсмени, виховані у спортивному клубі «Машинобудівник». Цей колектив уже не перший рік славиться високими показниками в розвитку фізкультури і спорту. Про це свідчать хоча б такі цифри. Тут підготовлено 14 кандидатів у майстри спорту, 24 першорозрядники, 1147 спортсменів масових розрядів, більше двох тисяч значків. Кращі спортсмени технікуму стали громадськими інструкторами, судьями.

Якщо говорити про окремих вихованців спортивного клубу, то тут є чимало таких, які стали популярними навіть за межами Кіровоградщини. От хо-

ча б майстер спорту СРСР з нульової стрільби Ніна Кухарєвська. Вона стала чемпіонкою республіки і призером першості країни. А велосипедист майстер спорту Валерій Лощанов — призер першості України і ЦР «Авангард». Збірна команда велосипедистів у складі майстрів спорту Леоніда Фабрикова, Миколи Лежнєва, першорозрядників Петра Сльозкіна та Валерія Дяченка була переможцем у першості республіки серед технікумів. Особливу похвалу на адресу гандболісток Світлани Оглобліної, Наталі Легких, Тетяни Чорнобасової, Людмили Дегтяренко, Валентини Сологуб, Тетяни Соколової та Людмили Полікуті. У першій групі

авангардівських команд республіки цей колектив спортсменів впевнено завоював теж призове місце. І заслуга в цьому тренера гандболісток Михайла Семеновича Бикова, який уже декілька років напружено працює з гандболістками, повсякчас дбає про зростання їх майстерності.

Фізкультурники спортклубу успішно виступають на спартакіадах міста. Торік, наприклад, цей колектив не мав собі рівних у Кіровограді. В нинішньому році з шести видів спорту розділено (юнаки і дівчата) теж перемогли всіх своїх суперників.

Плідно працюють у спортклубі легкоатлетична, баскетбольна, волейбольна секції, з успіхом стрільби, шахісти, помітне зростання і в орієнтувальників. Всього у спортивних секціях спортивного клубу постійно тренуються 1826 юнаків та дівчат.

Крім того, вихованці технікуму відвідують заняття в секціях важкої атлетики, боксу, класичної боротьби, фехтування, які працюють в добровільних спортивних товариствах «Авангард», «Спартак», «Динамо».

Аналізуючи діяльність спортивного клубу, переконуєшся, що тут дбайливо ставляться до того, щоб у спортсменів росла майстерність, а головний напрям — на масовість. Директор технікуму Юрій Степанович Щирський (він же і голова спортклубу) вважає, що успіх насамперед залежить від ентузіазму самих спортсменів. Він підкреслює:

— Треба тільки допомогти молоді полюбити спорт сповна. Саме заради цього і ведеться широка пропаганда спорту в

цьому колективі. Численні вечори, зустрічі з провідними майстрами міста мають неабиякий вплив на студентів. Але найбільший результат від проведення спортивних змагань. Влаштувавши спартакіади, змагання між групами і курсами, фізкультурні активісти намагаються запросити на стадіони і спортивні майданчики всіх своїх вихованців. Юнаки та дівчата бачать, з якою енергією їх товариші по навчанню хочуть досягти найкращих висот, спостерігають за тим, з якими почестями відзначають переможців. І тоді самі приходять в спортивні секції.

Запорука успіхів фізкультурного колективу ще й у тому, що тут є непогана спортивна база, що з молоддю працюють такі енергійні громадські анти-

вісти як Володимир Стародубцев, Тетяна Соколова, Валентина Котова, Людмила Полікуті, Валентина Семенова. Авторитет тренера, його професійна майстерність, уміння пропагувати спорт мають відраді наслідки. І кращою нагородою для спортсменів клубу цього року був диплом Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР, яким відзначено спортклуб за участь у Спартакіаді народів Радянського Союзу.

Тепер в цьому дружньому і згуртованому колективі — нова хвиля піднесення ентузіазму. Спортсмени «Машинобудівника» намагаються подолати висоти, які вони визначили, готуючись до 50-річчя створення СРСР.

В. ЖИГЛІЙ,
Фото АВТОРА.

На фото: зліва вгорі — кращий тенісист технікуму О. Дяченко; вище справа — гандболістки після тренування.

ЧЕТВЕРТА ПЕРЕМОГА

ЕССЕН, 14 вересня. В попередніх іграх чемпіонату Європи четверту перемогу здобули баскетболісти збірної СРСР, що зустрілися з командою Франції, — 75:63 (43:20). За тур до закінчення першого ета-

пу змагань найсильніших баскетболістів континенту визначилися чотири із дванадцяти команд-учасниць, які мають розіграти між собою три призові місця. Це — збірні СРСР, Польщі, Югославії, Італії.

ТАБЛИЦЯ РОЗИГРАШУ
ПЕРШОСТІ СРСР З ФУТБОЛА
(вища ліга)

станом на 12 вересня

	І	В	Н	П	М	О
«Динамо» (К)	26	16	9	1	38—13	41
«Арсарат»	24	11	9	4	30—21	31
«Динамо» (М)	26	9	11	6	33—17	29
«Динамо» (Тб)	24	10	6	8	26—32	26
«Зоря»	22	8	9	5	23—15	25
ЦСКА	28	7	11	10	32—29	25
«Карпати»	26	5	15	6	28—32	25
«Нефтьч»	23	7	9	7	26—25	23
«Найрат»	24	7	9	8	28—32	23
«Спартак» (М)	23	5	12	6	25—24	22
«Шахтар»	25	9	4	12	26—30	22
«Торпедо» (М)	22	3	15	4	17—16	21
«Динамо» (Мн)	23	5	9	9	25—34	19
«Зеніт»	23	5	8	10	19—27	18
«Пахтанор»	23	4	10	9	21—38	18
СКА (Р)	22	5	6	11	20—32	16

ПРОФІЛАКТИКА НЕБЕЗПЕЧНОЇ ХВОРОБИ

Сказ або водобоязнь — гостре заразне і невиліковне захворювання людини і теплокровних тварин. Це захворювання відоме за давніх часів, та лише кілька десятиліть тому вчені дізналися про його природу і розробили заходи, які треба проводити, щоб запобігти смертельній небезпеці.

Людина заражається сказом від тварин — диких і свійських. На сказ хворіють собаки, коти, вовки, лисиці, велика рогата худоба та інші тварини. А також домашня птиця і летючі миші. Основними носіями сказу є собаки, лисиці та вовки. Найчастіше людина заражається через кілька тижнів і, навіть, місяців після укусу сказаною твариною.

Збудником хвороби є надзвичайно дрібний вірус. Захворювання починається не зразу. Часто його ознаки у людини, яка не пройшла курсу запобіжного лікування, з'являються через кілька тижнів і, навіть, місяців після укусу сказаною твариною.

Слід пам'ятати, що у слині тварини вірус сказу з'являється за два тижні до появи у неї перших ознак хвороби. Отже, навіть, коли людину укусила чи подряпувала на перший погляд здорова тварина, треба негайно звернутися до лікарні.

Перші ознаки хвороби настають раптово. За день-два до початку захворювання на місці укусу з'являється «тягучий» біль. Хворий відчуває загальну слабкість, втрачає апетит, погано спить, стає агресивним. Після цього у нього різко порушується дихання й ковтання, виникає серцебиття, температура підвищується до 37,2—37,3 градусів. Хворий неспокійний, його мучить спрага, він хоче пити, але проковтнути во-

ди не може, оскільки настають судороги м'язів глотки і розвиваються ознаки так званої водобоязні.

Яскраве світло, як і вода, також може викликати появу судорог. Потім у хворого виникають приступи, під час яких він стає неспокійним, намагається бігти, буйствує, а потім втрачає свідомість.

Хворих на сказ лікарі поки що врятувати не можуть. Однак є надійні засоби, щоб запобігти цьому страшному лихові.

Щоб захистити себе й інших від захворювання на сказ, треба виконувати елементарні правила. Насамперед, не слід тримати собак і котів заради забави. А якщо у когось вони є (скажімо, сторожові чи мисливські собаки), то їх треба охороняти від укусів інших тварин, регулярно робити їм щеплення проти сказу, тримати на прив'язі, виводити на вулицю в наморднику і на повідці та виконувати інші установлені для власників тварин правила. В разі захворювання тварин треба негайно звернутися до найближчої ветеринарної лікарні.

Боротьба з поширенням сказу серед тварин передбачає ще ряд заходів. Отже, сказу можна і треба запобігти спільними зусиллями ветеринарних, комунальних, медичних працівників і працівників органів міліції та, що особливо важливо, при активній участі всього населення.

Т. ФЕДОРОВА,
головний лікар обласного Будинку санітарної освіти.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 17 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Фільм-концерт «Композитор Радіон Щедрін». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 9 класу. (К). 12.15 — Художній фільм «Убога, черепаха». (К). 16.40 — Перлина Карпат (Чернівці). 17.10 — Кольорове телебачення. Мультфільм. (М). 17.30 — На лапах республіки. (К). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Програма передач. (Кіровоград). 18.05 — За рядками партійних

накреслень. (Кіровоград). «Особисто відповідальний». 18.25 — Наші оголошення. (Кіровоград). 18.30 — «Культура слова». (К). 19.00 — Тележурнал «Моя міліція». (Кіровоград). 19.30 — Художній фільм «Пчатоки». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концертна студія запрошує. (М). 22.40 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з баскетболу. (ФРН). 00.25 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.50 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Далеко на заході». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. «Самочевіти». (М). 18.00 — «Екран молодих». (Одеса). 18.30 — «Актуальна камера». (М). 19.40 — Телефільм «Надія Андріївна Обухова». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.45 — Реклама

«Сто порад» оголошення. (К). 21.00 — Художній фільм «Злочин та покарання». І серія. (К).

СУБОТА, 18 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення для дітей. «Грайте з нами». (М). 10.15 — Музичний турнір. (М). 11.00 — Науково-пізнавальна програма «Здоров'я». (М). 11.30 — На питання відповідь міністр промисловості будівельних матеріалів СРСР Гришманов. (М). 12.00 — Концерт на замовлення робітників лісової промисловості. (М). 12.45 — Кольорове телебачення. Мультфільм. (М). 13.15 — Програма передачі. (К). 13.20 — Для школярів «Сурма». (К). 13.50 — «В сім'ї єдиний». Програма Молдавського телебачення. (К). 14.30 — «На меридіанах України». (К). 15.00 — Художній фільм

«Доки фронт в обороні». (К). 16.30 — Спортивна програма. В перерві «На головних напрямках п'ятиріччя». (Дніпропетровськ). 18.15 — «В сім'ї єдиний». Продовження програми Молдавського телебачення. 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — Кінопанорама. (М). 22.40 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з баскетболу. (ФРН). 00.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Історія КПРС. (К). 11.35 — Віща математика. (К). 12.45 — Англійська мова. (К). 13.20 — Нарисна геометрія. (К). 16.10 — Передачі з Москви. 18.40 — Художній фільм. «Злочин і покарання». II серія. (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.45 — Телефільм «Літній сад». (К). 21.15 — Телеспектакль «Чинючий, який зник». (К).

Знам'янське міське професійно-технічне училище № 3

оголошує

додатковий набір учнів на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей:

електромонтери освітлювальних і силових мереж та силового електрообладнання;
арматурники-електрозварювальники;
малари-штукатури;

муляри-пічники-штукатури (строк навчання на ці спеціальності — 2 роки) і малари (строк навчання 1 рік).

В училищі приймаються юнаки та дівчата віком від 15 років і більше, які мають освіту 8—10 класів. В період навчання учні знаходяться на повному державному забезпеченні з наданням гуртожитку.

Особи, які поступають в училище, повинні мати: паспорт або свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 281), 4 фотокартки (розміром 3x4 см), характеристику зі школи.

Початок занять з 1 листопада 1971 року.

Після закінчення училища випускники направляються на роботу на залізничний транспорт Одесько-Кишинівської залізниці і користуються всіма пільгами робітників цієї категорії: двохтижневим безштовтовим залізничним квитком, один по Одеській залізниці і один по залізничній дорозі СРСР, вугільною карткою, гуртожитком і ін.

За довідками звертатися на адресу: м. Знам'янка, Кіровоградської області, вул. Свердлова, 18.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. І. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.